

માહિતીની, સુરક્ષાની માયા: માયા ઓપરેટિંગ સિસ્ટમ

આપણા લશ્કરની આ સંદર્ભે વાત કરીએ તો કહી શકાય કે રાષ્ટ્રીય સુરક્ષા અને સંવેદનશીલ માહિતીની ગુપ્તતાની અનિવાર્યતાના કારણે જવાનો અને અન્ય લશ્કરી અધિકારીઓ માટે અંગત રીતે અથવા સત્તાવાર રીતે પણ ફેસબુકનું એકાઉન્ટ રાખવા પર કડક પ્રતિબંધ મૂકવામાં આવેલો છે

સંવેદનશીલ માહિતીની ગુપ્તતાની અનિવાર્યતાના કારણે જવાનો અને અન્ય લશ્કરી અધિકારીઓ માટે અંગત રીતે અથવા સત્તાવાર રીતે પણ ફેસબુકનું એકાઉન્ટ રાખવા પર કડક પ્રતિબંધ

મુકવામાં આવેલો છે. એ ઉપરાંત લશ્કરમાં વોટ્સએપનો ઉપયોગ પણ કરવામાં આવતો નથી. વોટ્સએપના સ્થાને વોટ્સએપને સમકક્ષ સંભવ એપ વિકસાવવામાં આવી છે. આનાથી લશ્કરી જવાનો તેમજ અધિકારીઓ અંદરોઅંદર મેસેજની આપ-લે કરી શકે છે.

M A Y A O S

છતાં ગ્રામ્ય અંધશ્રદ્ધા પ્રત્યે અમને ખાસ નકરત નથી. (અમે ગામડાની ધૂળમાં રમીને મોટા થયા છીએ કદાચ એ કારણ હશે!)

એક બહુ જૂની વાત યાદ આવે છે. એકવાર અમે ગામ ગયેલા ત્યારે કોણ જાણે કેમ મારો નાનો બાબો ખૂબ રડવા લાગ્યો હતો. મારી 80 વર્ષની બાએ તેની નજર ઉતારવા માથેથી મીઠું મરચું ઓવારીને ચૂલામાં નાખ્યું. મારી બા મને તેની સઘળી અંધશ્રદ્ધા સમેત વહાલી હતી ! હું તેના આવા નુસ્મા અંગે ખડખડાટ હસતો ત્યારે તે મને ખીજાયને કહેતી- ‘બેટા, નાનપણમાં તુંય બહુ રડતો ત્યારે હું આમ જ નજર ઉતારતી અને તું છાનો રહી જતો. બાની વાત સાંભળી અમે અચાનક થોડા ગંભીર બની જતા. બાને કહેવાનું મન થતું- ‘બા, આજે ય રડું છું. પણ રૂદનમાં થોડી મેચ્યોરિટી આવી છે. નાનપણમાં ત્રીજે ઘરે સંભળાય એવો ભેંકડો તાણતો. આજે ઘરનાઓને ય ખબર ના પડે એ રીતે રડતાં આવડી ગયું છે! આમેય રડવા માટે હંમેશા આંસુઓની ક્યાં જરૂર પડે છે? રડતા આવડે તો આંખોનેય ખબર ના પડે એ રીતે રડી શકાય છે..!’ અંતરના આકંદ પર સમજદારીના સાઈલન્સર લગાવ્યા છે.

દોસ્તો, થાય છે એવું કે વતન છોડીને દીકરાઓ નોકરી ધંધાઈ શહેરમાં આવે છે, પછી સુખી હોવાના ભ્રમમાં મોંઘવારીનો માર ખાતાં ખાતાં જીવ્યે જાય છે. માણસ પુખ્ત બને પછી બાળપણના કુમળા દુઃખોને સ્થાને ઠરેલ ઉમરના પરિપક્વ દુઃખોનો સામનો કરવાનો આવે છે. મોટા થયા એટલે હવે ના રડાય એવું શાણપણ આવ્યું હોય છતાં આંખો

અહીં એક અન્ય બાબત એ પણ નોંધવી રહી કે લશ્કરની માયા ઓપરેટિંગ સિસ્ટમ તો 2021માં વિકસાવવામાં આવી હતી અને પછી 2023થી સત્તાવાર રીતે ઉપયોગમાં લેવાય છે પણ તે પહેલાં લશ્કર માયા ઓપરેટિંગ સિસ્ટમ તો 2021માં વિકસાવવામાં આવી હતી અને પછી 2023 થી સત્તાવાર રીતે ઉપયોગમાં લેવાય છે પણ તે પહેલાં લશ્કર માટે ભારત ઓપરેટિંગ સિસ્ટમ સોફ્ટવેર-બોસ (Bharat Operating System Software-BOSS) વિકસાવવામાં આવી હતી અને ઉપયોગમાં લેવાતી હતી પણ 2021માં આપણા લશ્કર પર એકસામટા ઘણા સાયબર એટેક થયા પછી DRDO ભારત સરકારના ઘણાબધાં મંત્રાલયોએ સાથે મળીને આ માયા ઓપરેટિંગ સિસ્ટમ વિકસાવી હતી અને 2023થી અત્યારસુધી આ ઓપરેટિંગ સિસ્ટમ ઉપયોગમાં લેવામાં આવે છે. જોકે આજે બોસ સિસ્ટમ આજે આમ નાગરિકોના ઉપયોગ માટે ઉપલબ્ધ છે.

વિદેશી સર્વર વિ. સ્વદેશી સર્વર...

માયા ઓપરેટિંગ સિસ્ટમ અને સંભવ મેસેજિંગ એપ એ બંને વિશે એક ખાસ બાબત એ છે કે આ બંને સિસ્ટમના સર્વર ભારતમાં છે. અહીં એ પણ ઉલ્લેખનીય છે કે માર્કેટીસીફિકેશન વિન્ડોઝ જેવી ક્લોઝ સોર્સ અને પ્રોપ્રાઇટરી ઓપરેટિંગ સિસ્ટમની સૌથી મોટી મર્યાદા એ હોય છે કે તેના સર્વર વિદેશમાં હોય છે અને એટલે જ તે રાષ્ટ્રીય સુરક્ષા અને સંવેદનશીલ માહિતીની ગુપ્તતાની દૃષ્ટિએ જોખમી ગણાય છે.

ડિજિટલ સ્વતંત્રતા અને ડિજિટલ સાર્વભૌમ...

છેવટે ડિજિટલ સ્વતંત્રતા અને ડિજિટલ સાર્વભૌમત્વ વિશે પણ થોડી વાત કરીએ. સરળ શબ્દોમાં એમ કહી શકાય કે માહિતી વિસ્ફોટ જેવી પરિસ્થિતિ પ્રવર્તે છે ત્યારે અને વળી આંગળીના ટેરવે દુનિયા આખીની માહિતી આવી ગઈ છે ત્યારે ડિજિટલ સ્વતંત્રતા અને ડિજિટલ સાર્વભૌમત્વનો આ ખ્યાલ સૌથી વધુ મહત્વનો બની રહે છે. ડિજિટલ સ્વતંત્રતા અને ડિજિટલ સાર્વભૌમત્વ મેળવવાના અને પછી તેને જાળવી રાખવાના અનેક રસ્તા છે, જેમાંથી એક રસ્તો વિદેશી ઓપરેટિંગ સિસ્ટમનો ઉપયોગ ઘટાડીને સ્વદેશી ઓપરેટિંગ સિસ્ટમનો ઉપયોગ વધારવાનો પણ છે. એક ચોક્કસ પક્ષકાર પાસે ચોક્કસ પ્રકારનો ડેટા(માહિતી) હોવો એ એક ચાવીરૂપ તાકાત ગણાય એવો સમય અત્યારે છે અને માહિતી કહેતાં ડેટાની સુરક્ષા એ આજના સમયની સૌથી મહત્વની બાબત છે એ હવે નિર્વિવાદ છે.

દર્શકો અજય દેવગનને ફરી બમણો પ્યાર આપશે?

જય દેવગનની ફિલ્મ ‘દે દે પ્યાર દે 2’ નું ટ્રેલર એકદમ મસ્તીભર્યું અને હળવા મૂડવાળું લાગી રહ્યું છે. પહેલી ફિલ્મ જ્યાં પૂરી થઈ હતી ત્યાંથી જ વાર્તાને આગળ વધારી છે. આ વખતે અજયનું પાત્ર આશિષ તેનાથી નાની ઉંમરની ગર્લફ્રેન્ડ આયેશાના પરિવારને મનાવવા લંડન જાય છે. જ્યાં આયેશાના પિતાનું પાત્ર ભજવી રહેલા આર. માધવન સાથે તેનો જોરદાર ‘એજ-ગેપ’ કોમેડી સંઘર્ષ થાય છે. ટ્રેલરમાં યુસ્ત સંવાદો અને સિચુએશનલ કોમેડીની ભરમાર છે. જે નિર્દેશક લવ રંજનની ફિલ્મોની ખાસિયત છે. આખી ફિલ્મમાં આવી કોમેડી હશે તો દર્શકોના પૈસા પૂરા વસૂલ થશે. આશિષની ઉંમરને લઈને થતી ગેરસમજણો અને આયેશાના પિતા દ્વારા આશિષને હટાવવા માટે લાવવામાં આવતો એક યુવાન ઉમેદવાર મીઝાન જાફરી મજાનો તડકો આપે છે. આ એક રોમ-કોમ છે. પહેલા ભાગની USP અસામાન્ય પ્રેમ કથા અને તબુ સાથેના તેના સંબંધોની ગૂંચવણ હતી. આ વખતે ટ્રેલરમાં નવો પડકાર અને નવી કોમેડી છે. જેમને પહેલો ભાગ ગમ્યો હોય તેમને આ ટ્રેલર પણ એવો જ હળવો અને મનોરંજક અનુભવ આપવાની આશા જગાવે છે. આ વખતે ફોક્સ આયેશાના પરિવાર પર છે. તેથી ફેમિલી ડ્રામા વધુ જોવા મળશે. બીજા ભાગની મુખ્ય USP ગણી શકાય એવા ત્રણ કારણ છે. પહેલું અજય દેવગન અને આર. માધવન વચ્ચેની મજેદાર ટક્કર. આશિષ પહેલેથી જ ઉંમરમાં મોટો છે. વળી તે આયેશાના પિતા માધવન કરતાં પણ મોટો છે. તેમની વચ્ચે જમાવટ કરતી કોમેડી જ આ ફિલ્મનું એન્જિન છે. આ બંને કલાકારો અગાઉ ‘શેતાન’ માં ગંભીર વિરોધી તરીકે જોવા મળ્યા હતા. અજય દેવગને મજાકમાં કહ્યું પણ છે કે આ ફિલ્મ ‘શેતાન’ની સિક્વલ છે. “એક ફિલ્મમાં એ મારી દીકરીને લઈ જાય છે અને આમાં હું તેની દીકરીને!” માધવનનું શાંત અને બુદ્ધિશાળી વ્યક્તિત્વ કોમેડીમાં નવો રંગ ઉમેરશે. બીજું કે પ્રેમમાં ઉંમરનો તફાવત અને લગનમાં પારિવારિક મંજૂરી મેળવવાના આધુનિક પડકારોને રમૂજ સાથે રજૂ કરવામાં આવ્યા છે. અને ત્રીજું લવ રંજન દ્વારા લખાયેલી વાર્તા હોવાથી ખાસ યુનંદા કોમેડી દ્રશ્યો અને યુવાનો સાથે જોડાતી વાતોની અપેક્ષા છે. જો તમે તબુ (મંજુ) ને મિસ કરવાના હોય તો થોડું દુઃખ થશે કેમ કે આ વખતે અજય (આશિષ) નો ડ્રામા એક્સ-વાઈડ નહીં પણ યંગ ગર્લફ્રેન્ડના ‘નવા’ પેરેન્ટ્સ સાથે છે! ૩.78 કરોડની ‘દે દે પ્યાર દે’ ની કમાણી ૩.143 કરોડ થઈ હતી. કોરોના પછી દર્શકોની પસંદ અને ટ્રિપ્લે બદલાઈ છે. એમ કહેવાય છે કે જો અજય દેવગન સસરાજીને પટાવી શકશે તો આ ફિલ્મ બોક્સ ઓફિસ પર ધમાલ મચાવશે!

કોંકણાની ‘સર્ય’...

ધ નૈના મર્ડર કેસ’ માં ખૂનીની શોધ અધૂરી રહી! કોંકણા સેન શર્માની વેબસીરિઝ ‘સર્ય’ : ધ નૈના મર્ડર કેસ’ માં દર્શકો ખૂની કોણ છે? એ શોધતા જ

કોંકણાની ‘સર્ય’...

ધ નૈના મર્ડર કેસ’ માં ખૂનીની શોધ અધૂરી રહી! કોંકણા સેન શર્માની વેબસીરિઝ ‘સર્ય’ : ધ નૈના મર્ડર કેસ’ માં દર્શકો ખૂની કોણ છે? એ શોધતા જ

માતા: મમતા યુનિવર્સિટીની કુલપતિ

છતાં ગ્રામ્ય અંધશ્રદ્ધા પ્રત્યે અમને ખાસ નકરત નથી. (અમે ગામડાની ધૂળમાં રમીને મોટા થયા છીએ કદાચ એ કારણ હશે!)

છતાં ગ્રામ્ય અંધશ્રદ્ધા પ્રત્યે અમને ખાસ નકરત નથી. (અમે ગામડાની ધૂળમાં રમીને મોટા થયા છીએ કદાચ એ કારણ હશે!)

ક્યારેક એ વાત ભૂલી જાય છે. આજની સમસ્યા એ છે કે દીકરાઓએ નોકરી કે ધંધાઈ ફરજિયાત શહેરમાં રહેવું પડે છે. પણ માબાપને શહેરની જિંદગી ફાવતી નથી. અને દીકરાઓને ગામડે રહેવાનું પરવડતું નથી. એથી અદશ્ય રીતે બધાં પરસ્પરને તીવ્રપણે ઝંખતા હોય છે છતાં સૌ ઘણી વાર છે’.

આજની સમસ્યા એ છે કે દીકરાઓએ નોકરી કે ધંધાઈ ફરજિયાત શહેરમાં રહેવું પડે છે. પણ માબાપને શહેરની જિંદગી ફાવતી નથી. અને દીકરાઓને ગામડે રહેવાનું પરવડતું નથી. એથી અદશ્ય રીતે બધાં પરસ્પરને તીવ્રપણે ઝંખતા હોય છે છતાં સૌ ઘણી વાર છે’.

વિચાર આવે છે કે માબાપથી દૂર શહેરમાં રહેતા બધાં દીકરાઓ સુખી હોય છે ખરા? તેઓ ક્યારેક તો જરૂર રડતા હોય છે. પણ તેમના લેટેસ્ટ બંગલામાં મીઠું મરચું હોય છે, પણ દીકરાને માથેથી ઓવારીને ચૂલામાં નાખનારો મમતાભર્યો હાથ નથી હોતો. ‘દીવાર’ ફિલ્મમાં શશી કપુર કહે છે: “મેરે પાસ મા હૈ..!” આજે શહેરમાં વસતા દીકરાઓ પાસે બધું હોય છે, પણ મા નથી હોતી ! અમારા વતનની પાસે આવેલા ગામની એક સત્ય ઘટના યાદ આવે છે. એક સ્ત્રીના બાળકને કેન્સર થયું હતું. ગરીબી એવી કારમી હતી કે ખાવાનાય સાંસાં હતા. એથી હોસ્પિટલની મોંઘી ટ્રીટમેન્ટનો તો પ્રશ્ન જ ન હતો. કોઈએ એ સ્ત્રીને કહ્યું: “બીલીપત્રોનો હાર તારા દીકરાને પહેરાવીને રોજ શંકર ભગવાનના મંદિરે દર્શન કરવા લઈ જા. અને દર સોમવારે નિર્જળા ઉપવાસ કર. ત્રણ વર્ષ સુધી આટલું કરીશ તો તારો દીકરો સાજો થઈ જશે..!”

સ્ત્રી વિધવા હતી. એથી મજૂરી કરીને ખાતી હતી. એ રોજ મજૂરીએ જાય. આવીને સાંજે બીલિપત્રો શોધવા નીકળે. તેનો હાર બનાવે. દીકરાને પહેરાવે અને નવ માઈલ દૂર આવેલા મંદિરે દીકરાને લઈ જાય. રોજ અઢાર માઈલ ચાલતાં એને પગે છાલા પડી ગયા. ગામમાં જેટલા બીલીના ઝાડ હતાં તેના પાંદડા ખૂટી ગયા.

ત્રણ વર્ષમાં સ્ત્રીના પગ લોહીલુહાણ થઈ ગયા. આંગળાનો આકાર બદલાઈ ગયો. ગામ લોકોએ એને સમજાવ્યું: “આમ તો તું મરી જઈશ.

ગામડાની દેશી અંધશ્રદ્ધા દેશી બનાવટના હાથબોમ્બ જેવી હોય છે. છતાં ગ્રામ્ય અંધશ્રદ્ધા પ્રત્યે અમને ખાસ નકરત નથી. (અમે ગામડાની ધૂળમાં રમીને મોટા થયા છીએ કદાચ એ કારણ હશે !)

બંધ કરી દે આટલી કઠોર આરાધના...” પણ પેલી સ્ત્રીએ કહ્યું, “મારો દીકરો બચી જશે પછી હું મરી જઈશ તો ચિંતા નથી...!”

દોસ્તો, દીકરાને સાજો કરવા પથ્થર એટલા દેવ પૂજતી, બાધા આખડી માનતી કે પગે લોહીલુહાણ થઈ જતી માતાને અંધશ્રદ્ધાનુ કહેવાની મારી તો હિંમત નથી ચાલતી. જો કહું તો આંખળા માબાપને કાવડમાં બેસાડીને જાત્રા કરાવનારા શ્રવણ કુમારને કુલી કહેવા જેવી ભૂલ ગણાય.

ધૂપછાંવ

મમતાના વરખમાં લપેટાયેલી કેટલીક અંધશ્રદ્ધાઓ પ્રત્યે અમને આજે ય શોકેટકોર્નર છે. તેમાં પા તોલો અંધશ્રદ્ધામાં પાંચ મણ મમતાનું મિશ્રણ હોય છે. મારા રેશનાલિઝમને ખબર ના પડે એ રીતે બાએ ઘણી વાર મારા બાબા માટે બાધા લીધી છે. અંધશ્રદ્ધાનુમાં ખપી જવાની પૂરી તૈયારી સાથે કહું કે બહુ ઓછી વાર એવું બન્યું છે કે બાએ બાધા લીધી હોય અને દીકરો સારો ના થયો હોય ! શ્રદ્ધા નિષ્ફળ જઈ શકે. મમતા નિષ્ફળ જતી નથી. આ દુનિયા પ્રેમની યુનિવર્સિટી છે. માતા એની કુલપતિ છે. આજપર્યંત એની બિનહરીફ વરણી થતી રહી છે.

દાય શહેરીજનોને ખબર નહીં હોય પણ ગામડામાં દૂધને અશુભ માનવામાં આવે છે. એકવાર ગામડે (વતન) જવાનું બનેલું ત્યારે પાછા આવતી વેળા મેં સાથે પાંચેક લીટર દૂધ લઈ આવવાનું વિચારેલું. ઈરાદો કંઈક એવો હતો કે ઘરે (નવસારી) બાસુંદી બનાવીશું. પણ ઘરના બધાંએ જ દૂધ લઈ જવા સામે વિરોધ કર્યો. ભાઈએ કહ્યું, ‘દૂધ અશુભ ગણાય. સ્કૂટર પર જઈ રહ્યા છો તો રસ્તે કોઈને કોઈ મુશ્કેલી આવશે.’ પણ અમે એક ના બે ન થયા. ઉપરથી કહ્યું, ‘દૂધ જરાય અશુભ નથી એવું સાબિત કરવા માટે પણ દૂધ લઈ જઈશો! આ ચોખ્ખું દુધ છે. એ તો ખાસ શુકનવંતુ ગણાય..!’

પછી થયું એવું કે સ્કૂટરને થોડી મરમ્મતની જરૂર

હતી. એનો કલય વાયર થોડો ઢીલો થઈ ગયો હતો. નીકળતા પહેલાં અમે કલય વાયર ફીટ કરવાની કોશિષ કરી, તો અમારા ધ્યાનમાં આવ્યું કે કલય વાયર તૂટી જવાની અણી પર હતો. ઘરનાઓને મેં તે કંતાઈ ગયેલો કલય વાયર બતાવતાં કહ્યું: ‘હું માંડ અડધો કિલોમીટર ના ગયો હોત ત્યાં આ કલય વાયરે દગો દીધો હોત અને દૂધ વધુ એકવાર અશુભ સાબિત થઈ ગયું હોત..!’ (દૂધ ના લીધું હોત તો પણ આ વાયર અડધે રસ્તે તૂટ્યો જ હોત!)

અંધશ્રદ્ધા ક્યારેક સ્પષ્ટપણે જૂઠી હોવાની સાબિતી મળે તોય સમાજ પરંપરાગત રીતે અમુક તમુક વાનગીને અશુભ માને છે. ગામડાની દેશી અંધશ્રદ્ધા દેશી બનાવટના હાથબોમ્બ જેવી હોય છે.